

INHOUD

1. Voorwoord	2
2. Voices.....	3
3. Gedicht: "Een kus van vrede"	4
4. Thema.....	5
4.1 Beroepskaarten.....	5
4.1.1 Organogram administratie Werkgelegenheid	7
4.2 Vasten	10
5. Nuttig om te weten.....	12
5.1 The Sudan.....	12
5.2 Geschiedenis van Gent	15
6. Activiteiten	17
6.1 Ette Ibibio vzw.....	17
6.2 Müzik Firtinasi.....	18
6.3 « Solidarity is necessary »	20

COLOFON

Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen vzw
Tolhuislaan 84 A
9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

redactieraad : Saban Gök, Mavambu Mavangu, Orhan Akdeniz, Ridvan Can

verantwoordelijke uitgevers : Mavambu Mavangu en Ridvan Can

Lay-out en vormgeving: Mustafa Sönmez en Ridvan Can

De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage

1. Voorwoord

De laatste tijden horen wij vaak dat verenigingen belangrijk zijn in onze samenleving. Steeds meer wordt beroep gedaan op ervaringen en contacten van mensen uit zelforganisaties.

Wat is het belang van zich te verenigen? Wat is de maatschappelijke functie van verenigingen? Waarom zich inzetten voor algemene behoeften en doelstellingen? Dit zijn vragen die zouden gesteld kunnen worden door mensen zonder affiniteit met het verenigingsleven.

In mijn voorwoord zou ik graag kort willen stilstaan bij het nut en de behoeften van het allochtoon verenigingsleven.

Tal van onderzoeken hebben keer op keer aangetoond dat mensen uit het verenigingsleven zich veel socialer en toleranter opstellen tegenover anderen. Mensen leren omgaan in groep en leren rekening houden met ideeën, initiatieven en gevoelens van anderen. Het aanvaarden en gebruiken van enkele algemene democratische principes wordt ook aangeleerd. Denk maar aan stemmen, meerderheid, unanimiteit, mandaten, beslissingsorganen...

M.a.w. helpt het verenigingsleven zowel het individu, de groep als de gemeenschap zich in positieve zin te ontwikkelen.

Wanneer wij het allochtoon verenigingsleven onder de loep nemen, dan valt op dat hier ook enkele (bijkomende) voordelen zijn.

De overheid en het beleid krijgen min of meer de gelegenheid om op gestructureerde en georganiseerde manier interacties en dialogen aan te gaan met bepaalde groepen en segmenten van onze samenleving die moeilijk bereikbaar zijn. Op die manier kunnen sommige gevoeligheden openlijk besproken en constructief benaderd worden door de verschillende partijen. De verschillende partijen krijgen de gelegenheid om te horen en gehoord te worden.

Dat de verenigingen hun functie hebben binnen onze samenleving heb ik min of meer kunnen aantonen in mijn bovenstaand betoog.

De realiteit verplicht mij echter om onmiddellijk enkele vragen te stellen. Voor velen, vooral voor het beleid, is het belang en nut van zelforganisaties overduidelijk. Waarom worden de verenigingen dan niet op die manier verzorgd? Verenigingen hebben een steeds grotere maatschappelijke functie en relevantie. Overheden en beleids mensen doen vaak beroep op zelforganisaties om een bepaalde richting te geven aan hun nota's.

Wat zien wij in de realiteit? Subsidiereglementen en -voorwaarden worden alsmaar strenger. Subsidies worden te laat ontvangen. Steeds meer administratie bij aanvraag en afrekening.... Dat dit allemaal geen positief invloed heeft op de werking en gevoelens van de zelforganisaties hoeft volgens mij geen betoog.

Door een tekort aan financieel slagkracht worden de overlevingskansen van de meeste verenigingen wel degelijk gehypothekeerd.

Uit naam van alle leden van FZO-VL vraag ik de verantwoordelijken heel vriendelijk om gevolg te geven aan mijn opmerkingen.

Voor ik afsluit zou ik graag iedereen een gelukkige “Ramadanfeest” willen wensen.

Saban Gök
voorzitter FZO-VL

2. *Voices*

Voices is een driemaandelijks publicatie van FZO-VL.
Hierdoor hebben de aangesloten leden de mogelijkheid om hun ideeën, activiteiten, opvattingen,... bekend te maken bij een breder publiek.

Dit betekent echter niet dat niet aangesloten verenigingen of individuen geen bijdrage zouden kunnen of mogen leveren. Als pluralistisch en democratisch ingestelde federatie willen wij zoveel mogelijk stemmen (voices) laten horen. Ook al zijn het niet steeds de onze.

Alle onderwerpen die in meerdere of mindere mate in de interessesfeer van onze doelgroepen liggen mogen aan bod komen. Bij deze zijn al onze lezers en geïnteresseerden uitgenodigd.

De bijdragen kunnen ook in andere talen worden gepubliceerd.

Mensen die naast het schrijven ook intensiever met de publicaties willen bezig zijn kunnen zich ook kandidaat stellen tot het zetelen in de redactieraad.

Zijn er overtuigden. Jullie kunnen zich richten tot:

FZO-VL – redactieraad
Tolhuislaan 84 A – 9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

3. *Gedicht: “Een kus van vrede”*

Een kus van vrede

maakt het leven zoet en goed.

Er zijn kussen van verraad of vol van heimelijke bijbedoeling.

Er zijn kussen voor een vlot begin

of voor een haastig afscheid.

Ze worden gestolen of vervluchtigd in een sleur.

Kussen zijn brandend van verlangen
en vurig van hartstocht of ze zijn koud
alsof een dode mond je heeft beroerd.

Kussen wil je lachende ogen,
glanzende haren, uitdagende borsten
en rozenrode lippen.

Een kus van vrede alleen droogt tranen
van verdriet, heft in het licht
wie in het donker wegzakt,
gloeit tegen doffe ellende
en beademt al wat aangeraakt is door de dood.
Een kus van vrede wordt geboren uit een droom.
Een droom van leven midden in de dood,

van liefde die gesloten harten openbreekt

en ledematen heelt die zijn verminkt.

Een kus van vrede is vol van geloof in wat niet zichtbaar is,

vol van hoop op wat niet kan en vol van liefde

voor wie nooit gekust wordt.

4. Thema

4.1 Beroepskaarten

Versoepeling van de wet op de beroepskaarten

Op 19 februari 1965 werd er in België een wet gestemd die betrekking had op het uitoefenen van een beroep als zelfstandige. Hierin stond ondermeer dat wie als vreemdeling een zelfstandige beroepsactiviteit wenste uit te oefenen in het bezit moest zijn van een beroepskaart. De huidige regering wenst in deze wet een verandering te brengen. Momenteel bereidt zij een Koninklijk Besluit voor dat de beroepskaart in de toekomst niet meer noodzakelijk zal maken. Vooraleer we dit Koninklijk Besluit bespreken geven we weer welke regels er tot nu toe gelden en stellen we onszelf de vraag wat een beroepskaart is.

De *beroepskaart* is een document dat wordt afgeleverd door het Ministerie van Middenstand. Deze kaart is persoonlijk en geeft de activiteit weer waarvoor ze werd uitgereikt. De geldigheidsduur bedraagt maximaal vijf jaar en kan na afloop opnieuw vernieuwd worden. De duur om een arbeidskaart te verkrijgen varieert echter van enkele maanden tot één jaar.

De verplichting om een beroepskaart te hebben geldt *enkel en alleen voor vreemdelingen*, of met andere woorden voor niet-Belgen. Wie de Belgische nationaliteit verwerft heeft hier dus geen nood aan. De wet van 19 februari 1965 liet echter toe dat de Koning bepaalde categorieën van vreemdelingen kon vrijstellen van deze verplichting. In een Koninklijk Besluit van 1980 worden de verschillende categorieën van vreemdelingen opgesomd die een zelfstandige activiteit kunnen uitoefenen zonder houder te zijn van een beroepskaart. Het betreft:

onderdanen van lidstaten van de Europese Economische Ruimte;
die vrouwen van wie de beroepsactiviteit zich beperkt tot hulpverlening aan hun echtgenoot in de uitoefening van zijn beroep;
beroepssportlui die hun activiteit maar zestig dagen per jaar uitoefenen;
leurhandelaars (bv. marktkramers);
muzikanten en artiesten als hun verblijf in België voor de uitoefening van hun activiteiten de vijftien dagen per semester niet overschrijdt;
handelaars-vreemdelingen die zakenreizen ondernemen naar België in zover dat de totale duur per semester niet meer dan drie maanden duurt;
advocaten die voldoen aan de voorwaarden voor opname op het tableau van de Orde of op de lijst van de stagairs en

erkende vluchtelingen.

In 1995 kwam er een nieuw Koninklijk Besluit dat vrijstelling van beroepskaart verleent aan Hongaren en Polen. In de praktijk krijgen ook hier gevestigde Slovaken, Tsjechen, Roemenen en Bulgaren een vrijstelling.

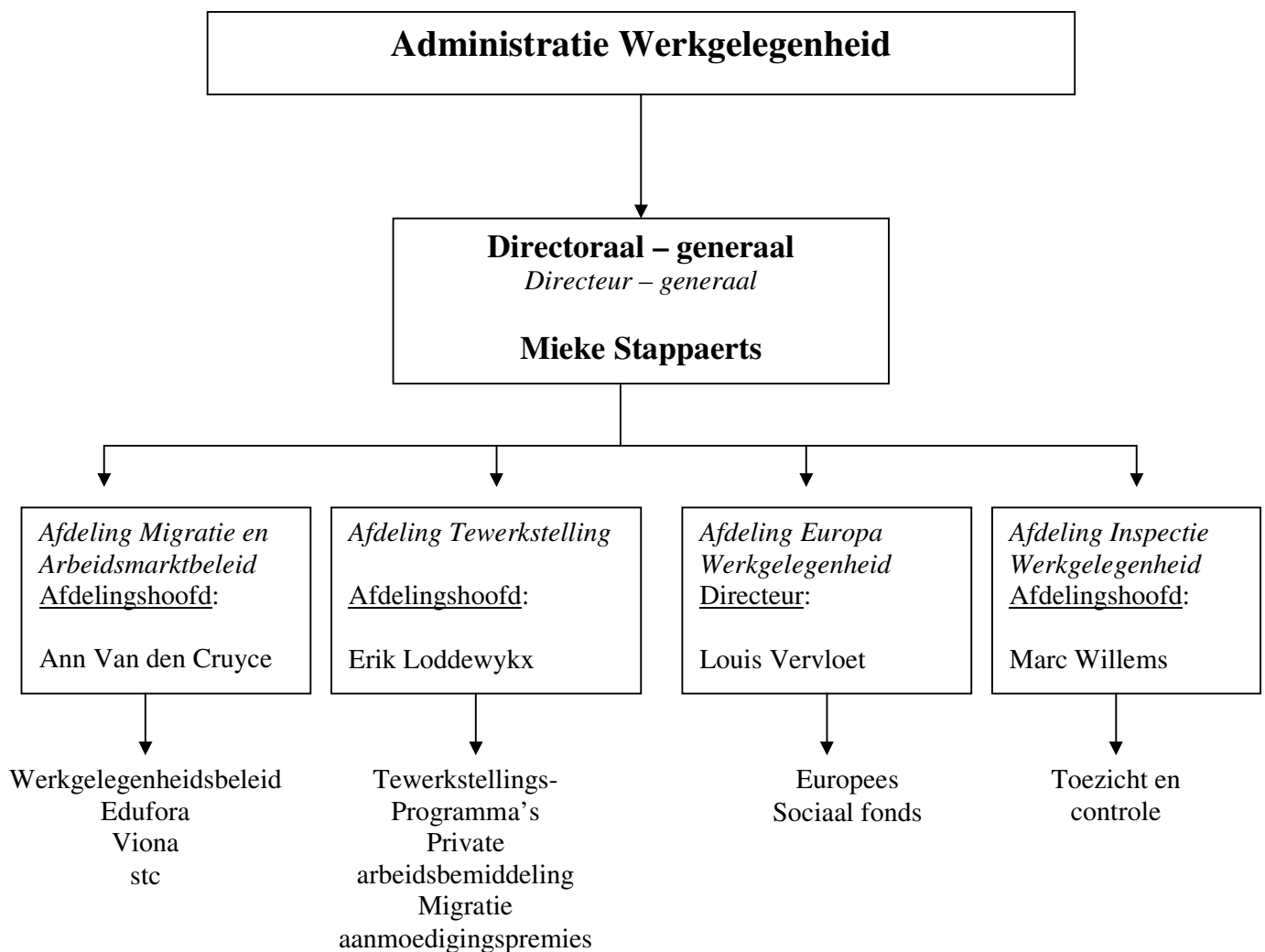
Op de interministeriële conferentie voor het migrantenbeleid van 12 maart 1996 werd er de aanbeveling gedaan tot een versoepeling van deze wetgeving. De huidige regering heeft hier gevolg aan gegeven door op 2 februari 2001 de wet op de zelfstandige beroepsactiviteiten te wijzigen. Hierin kan men lezen dat iedere vreemdeling in principe een beroepskaart nodig heeft, maar dat de Koning vrijstelling kan verlenen voor bepaalde categorieën van vreemdelingen. Deze vrijstelling zou kunnen gelden voor de vreemdelingen die *gevestigd zijn op het grondgebied van het Rijk* en voor de vreemdelingen die het *recht op een onbeperkt verblijf genieten*. De Belgische regering wenst deze vrijstelling van beroepskaart te verlenen voor deze twee groepen.

Op deze manier wordt de ongelijkheid tussen Belgen en niet-Belgen weggewerkt. Op deze manier wordt het etnisch ondernemerschap sterk gestimuleerd. Wie als zelfstandige een zaak wil oprichten zal dus geen maanden meer moeten wachten op de beroepskaart, evenmin zal hij niet meer moeten leven met de onzekerheid van een verlenging van die beroepskaart.

Omdat de voortgang in het dossier reeds geruime tijd op zich liet wachten stelde ik hierover twee parlementaire vragen aan Minister Daems. Op mijn laatste vraag stelde de Minister dat het Koninklijk Besluit reeds besproken is op het kernkabinet, en dat de laatste hindernissen op dit moment worden weggewerkt in een overleg tussen de betrokken kabinetten. Binnen afzienbare tijd zou de beroepskaart voor bepaalde groepen tot het verleden behoren.

Fatma Pehlivan

4.1.1 Organogram administratie Werkgelegenheid

Even Kennismaken: Wie doet Wat?

Directoraat-generaal

- **E-mail:** werkgelegenheid@vlaanderen.be
- **Directeur-generaal** - Mieke Stappaerts - 02/553.44.27
- **Secretariaat** - Tel. 02/553.42.56 - FAX 02/553.43.90

Afdeling MAB

werkgelegenheidsbeleid

- [Opdrachten en doel](#)
- **E-mail:** werkgelegenheidsbeleid@vlaanderen.be
- **Afdelingshoofd:** Ann Van den Cruyce - 02/553.44.58
- **Secretariaat:** Tel. 02/553.40.60 - FAX 02/553.44.00
- **Communicatieverantwoordelijke:**
Wim Velghe - 02/553.44.57
- **Studiedienst:** Tel. 02/553.44.18 - 02/553.44.00
- **Viona (arbeidsmarktonderzoek):**
Dirk Geldof - 02/553.39.57 - viona@vlaanderen.be
- **STC:** Marion Vrijens - 02/553.43.80 - stc@vlaanderen.be
- **Edufora:** Paul Schatteman - 02/553.40.76
- **Europees beleid en monitoring:** Lieven Van Wichelen
02/553.37.95

Afdeling Tewerkstelling

- [Opdrachten en doel](#)
- **Afdelingshoofd:** Erik Loddewyckx - 02/553.41.00
- **Secretariaat:** Tel. 02/553.43.96 - FAX 02/553.44.22
- **GECOFOON - 0800/141.87**
gecofoon@ewbl.vlaanderen.be
- **Tewerkstellingsprogramma's:**
Maryse Van Hal - 02/553.43.60
- **Aanmoedigingspremies:** Leo Schoenmaeckers
Tel. 070/345000 - aanmoedigingspremie@vlaanderen.be
- **Private arbeidsbemiddeling:** Pascal Storms
Tel. 02/553.44.12 - arbeidsbemiddeling@vlaanderen.be
- **Begroting** - Willy Naegels - 02/553.43.76
- **Migratie:**
Henri Roman - 02/553.43.99 - arbeidskaart@vlaanderen.be
- **Buitendiensten Migratie:**
 - Oost- en West-Vlaanderen: Nederkouter 28, 9000 GENT
Tel. 09/235.01.50 - FAX 09/235.01.60
 - Antwerpen (dinsdag 9 tot 12 uur):
Copernicuslaan 1, 2018 ANTWERPEN - Tel. 03/224.60.11
 - Limburg: Windmolenstraat 7, 3500 HASSELT
Tel. 011/22.64.32 - FAX 011/23.55.36

- **Buitendiensten Tewerkstelling:**
 - Oost- en West-Vlaanderen: Nederkouter 28, 9000 GENT
Tel. 09/235.01.38 - FAX 09/235.01.66
 - Antwerpen: Copernicuslaan 1, 2018 ANTWERPEN
Tel. 03/224.63.03 of 63.04 - FAX 03/224.63.10
 - Limburg: Gouverneur Roppesingel 25, 3500 HASSELT
Tel. 011/26.44.16 - FAX 011/26.44.15

Afdeling Europa Werkgelegenheid

- [Opdrachten en doel](#)
- **E-mail:** werkgelegenheid.europa@vlaanderen.be
- **Directeur** - Louis Vervloet - 02/553.44.34
- **Secretariaat** - Tel. 02/553.44.23 - FAX 02/553.44.25
- **Informatie-ambtenaar ESF - coördinatie themawerking:**
David Mellaerts - 02/553.44.31
- **Europees Sociaal Fonds:**
 - Regionale doelstellingen - Tom Van Houtte
Tel. 02/553.44.47
 - Zwaartepunten 4, 5, 6 - Margriet De Maesschalck
Tel. 02/553.43.83
- **Communautaire initiatieven:**
 - Equal - Antonio Georgopolis - 02/553.44.52
 - Internationale akkoorden - Conny Costermans
Tel. 02/553.44.29

Afdeling Inspectie Werkgelegenheid

- [Opdrachten en doel](#)
- **E-mail:** werkgelegenheid.inspectie@vlaanderen.be
- **Afdelingshoofd:** Marc Willems - 02/553.44.15
- **Secretariaat:** Tel. 02/553.43.36 - FAX 02/553.42.71
- **Buitendiensten Inspectie:**
 - Oost- en West-Vlaanderen: Nederkouter 28, 9000 GENT
Tel. 09/235.01.49 - FAX 09/235.01.60
 - Antwerpen: Copernicuslaan 1 bus 16, 2018 ANTWERPEN
Tel. 03/224.63.01 - FAX 03/224.63.10
 - Limburg: Gouverneur Roppesingel 25, 3500 HASSELT
Tel. 011/26.44.10 - FAX 011/26.44.27

4.2 Vasten

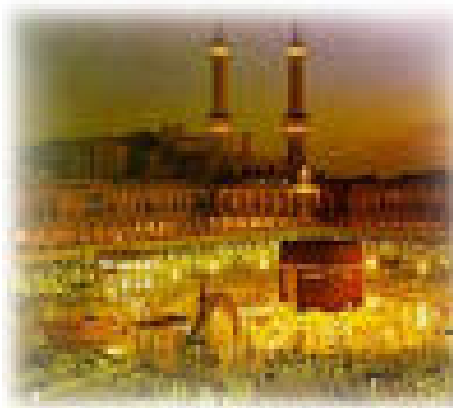
Islamitische vastenperiode Ramadan

Wij zitten midden in de vredevolle maand “Ramadan”.

Bij deze wenst FZO-VL iedereen een gelukkige Ramadan toe.

Van deze gelegenheid willen wij gebruik maken om het vasten, als één van de vijf geboden binnen de Islam, een beetje bekender te maken bij het brede publiek. Naast de geloofsbelijdenis, het gebed, religieuze belastingen en de bedevaart is het vasten de vijfde pijler.

Het vasten vindt plaats gedurende de maand Ramadan. Dit is de negende maand van het islamitisch jaar. Omdat het maanjaar wordt gevolgd, valt deze maand elk jaar elf dagen eerder in het kalender van de zonnejaar. Allah koos de maand Ramadan als vastenmaand, omdat in deze maand de eerste verzen van de heilige boek “Koran” aan de profeet Mohammed geopenbaard werden. Iedere gezonde moslim, vanaf de puberteit, onthoudt zich overdag geheel van eten, drinken en geslachtsgemeenschap. Na zonsondergang wordt het vasten verbroken door iets te eten of te drinken. Daarna wordt gebeden en eet men feestelijk met elkaar verder.

Het woord “vasten” Moslims beschouwen van rust en vrede, een tijd zelfbeheersing en onthouding, waarin men begeerten beheerst en geestelijk en lichamelijk op adem komt.

Iedereen krijgt de gelegenheid om alles op een rijtje te zetten en goede voornemens te nemen.

betekent “zich onthouden”. deze maand als een maand van inkeer en bezinning,

Vrijstelling van vasten

De Islam is een godsdienst van gemak en gezond verstand. Als iemand ziek is, op reis moet of andere belemmeringen zich voordoen, kan hij ervoor kiezen om niet te vasten, op voorwaarde dat hij deze later inhaalt. Wanneer iemand ongeneeslijk ziek is wordt hij vrijgesteld van het vasten. Die persoon moet dit wel compenseren met een gift. Dit houdt in dat hij elke dag een arme eten dient te geven.

Mensen die bijvoorbeeld regelmatig medicijnen moeten innemen zouden steeds met hun arts moeten overwegen of het medisch verantwoord is om te vasten. Zoals in alle godsdiensten zijn wij allen verplicht om ons lichaam goed te verzorgen. Uiteindelijk kan ieder rationeel mens voor zichzelf uitmaken of het vasten al dan niet verantwoord is.

Het vasten als een sociale oefening

Het vasten in de Islam heeft ook andere waarden. Alle moslims over heel de wereld beginnen in dezelfde maand te vasten en stoppen allemaal aan het einde van diezelfde maand.

In een geografisch gebied waar de zon zonder tijdverschillen op- en ondergaat, vasten alle moslims tegelijk. Dit bevordert de eenheids- en samenhangsgevoel onder de mensen.

Ook binnen het gezin en familie is de sfeer harmonieuzer en prettiger tijdens de Ramadan. Er wordt getracht om met zoveel mogelijk gezinsleden samen te eten. Mensen gaan voor het avondmaal bij familie, vrienden en kennissen. Iedereen wordt bij iedereen uitgenodigd.

De vastenmaand wordt door alle moslims afgesloten met het vieren van het “Ramadanfeest”. Naast familiebezoeken wordt hier genoten van alle soorten zoetigheden. Daarom wordt het ook wel eens “Suikerfeest” genoemd.

Mustafa Sönmez
Adm. medewerker FZO-VL

5. *Nuttig om te weten*

5.1 The Sudan

Sudan

Sudan

Sudan is the largest country in north Africa. It lies directly south of Egypt. Much like Egypt, the Nile river and its tributaries are the life of this very hot desert country. People have lived in Sudan for thousands of years farming by the Nile and herding livestock. Pyramids tell of a time when the Pharos made Sudan their home. Today, with a population of about thirty five million, Sudan is a developing modern country attempting to somehow find its place in the international community

Sudan's history goes back thousands of years before Christ and is almost as old as the Nile itself. The Cush kingdom of the Old Testament was located in present-day northern Sudan, and for thousands of years the center of power along the Nile shifted between Egypt and Sudan. The sixth century saw the rise of Christianity in Sudan. The Christian faith officially remained until the Islamic Conquest in the thirteenth century yet many people kept their faith until the fifteenth or sixteenth century. Islamic rulers from the Ottoman empire led the country for several centuries until the 1880's when the British, along side the Egyptians, took control of Sudan. The conquest was part of an effort to control the river as well as a response to the Mahdist Islamic revolution seen as a possible threat to the stability of the area. In 1956 the British government, realizing the inevitability of Sudanese independence, granted the country its wishes and stepped down. From 1956 to 1989 several governments tried to rule the country but frequent drought and the constant clash between the north and the south brought them all down. In 1989 Sudan's current leader President Gen. Omar al-Bashir took power in a military coup. Over the last twelve years Bashir has led the country in a holy civil war against the southern rebels.

Geography

Location: Northern Africa, bordering the Red Sea, between Egypt and Eritrea

Geographic coordinates: 15 00 N, 30 00 E

Area:

total: 2,505,810 sq km; land: 2.376 million sq km; water: 129,810 sq km. Sudan is a huge country. It is about the size of Western Europe. The marking feature of the country is the Nile river, formed by the White Nile and the Blue Nile which meet in the capital city. In general the country is flat. The exceptions are the coastal mountains in the east, the Nuba Mountains, and the far western mountains.

Climate: tropical in south; arid desert in north; rainy season (April to October)

There is also a marked distinction between the north and south. Northern Sudan is very dry, consisting of large expanses of desert and arid planes. Southern Sudan contains large areas of rain forests and swamps making it much more adaptable for farming.

Terrain: generally flat, featureless plain; mountains in east and west

Natural resources: petroleum; small reserves of iron ore, copper, chromium ore, zinc, tungsten, mica, silver, gold

Land use:

arable land: 5%, permanent crops: 0%, permanent pastures: 46%

forests and woodland: 19%, other: 30% (1993 est.)

Irrigated land: 19,460 sq km (1993 est.)

People

Population: 34,475,690 (July 1999 est.)

Age structure:

0-14 years: 45% (male 7,941,909; female 7,614,225)

15-64 years: 53% (male 9,094,712; female 9,061,194)

65 years and over: 2% (male 423,389; female 340,261) (1999 est.)

Population growth rate: 2.71% (1999 est.)

Birth rate: 39.34 births/1,000 population (1999 est.)

Death rate: 10.6 deaths/1,000 population (1999 est.)

Net migration rate: -1.68 migrant(s)/1,000 population (1999 est.)

Nationality: Sudanese (singular and plural)

Ethnic groups: black 52%, Arab 39%, Beja 6%, foreigners 2%, other 1%

Religions: Sunni Muslim 70% (in north), indigenous beliefs 25%, Christian 5% (mostly in south and Khartoum)

Languages: Arabic (official), Nubian, Ta Bedawie, diverse dialects of Nilotic, Nilo-Hamitic, Sudanic languages, English

Capital: Khartoum

Independence: 1 January 1956 (from Egypt and UK)

National holiday: Independence Day, 1 January (1956)

Customs

The Sudan is Africa in microcosm: a large country with geographic extremes ranging from sandy desert to tropical forest. It is culturally a loose association of almost 600 tribes who have Arabic as their common language. The French, the English, and the Italians have all had colonies in the Sudan. The cuisine is a melding of the many varied backgrounds of the peoples who have influenced its history.

The ritual of hospitality is as important in the Sudan as it is in other Arab and African countries. And while there is a measure of similarity in all the Arab and African countries, each has its unique characteristics. For example, no other country prepares coffee as the Sudanese do, and if this country acquired culinary fame, it is for its Jebena Sudanese. The Sudanese fry their coffee beans in a special pot over charcoal and then grind it with cloves and certain spices. They steep it in hot water and serve it lovingly in tiny coffee cups after straining it through a special fresh grass sieve. In Sudan, if you are an important guest, a sheep will be slaughtered in your honor. Many dishes will then be prepared, each more delicious than the last.

Favorite meats are lamb and chicken. Rice is the staple starch. Breads are the Arabian Khubz, but the Sudanese also make Kisra, an omelette-like pancake which is part of the Sudanese dinner. Vegetables, fresh and cooked, are of infinite variety. The okra, which incidentally came to the United States from Africa, is an important ingredient in a Bamia- Bamia, an okra lamb stew. You must try Maschi, a triple tomato dish stuffed with beef, as it is such fun to make.

As in most Arabic countries, fruits are peeled and cut in small slices for dessert, but the Sudanese also love sweets and every housewife knows how to make Creme Caramela. You will like their unusual teas which can be made quite simply. But if you prefer to serve coffee, make it a demitasse.

Kabbar Mohamed, Afrikaanse Raad vzw

5.2 Geschiedenis van Gent

Orde en veiligheid

Na de ontredde van de Noormanneninvallen lieten de graven van Vlaanderen voor het eerst van zich spreken. Graaf Boudewijn II de Kale deed in zijn graafschap opnieuw orde en rust heersen op een wijze die in heel West-Europa uniek was. Hij schiep daarmee de voorwaarden voor de ontwikkeling van de economie en voor het ontstaan van steden. In Gent liet hij een versterking bouwen op de linkeroever van de Leie, op de plaats waar zich thans de slottoren van het Gravensteen bevindt. Bij die veilige beschutting was het dat de bevolking zich hergroepeerde. Voor haar behoeften legde men aan de voet van de versterking een markt aan (de huidige Groentenmarkt). Straalsgewijs daarrond vormde zich een belangrijke nederzetting.

Vanaf 1880 doet Gent grote inspanningen om de middeleeuwse monumenten te herstellen. Hier zijn de aangebouwde huizen aan het Gravensteen reeds gesloopt. Tijdens de werken vond de aloude dagelijkse groenten- en fruitmarkt op het Veerleplein gewoon plaats.

In de buurt van de Gras- en Korenlei bestond deze voornamelijk uit kooplieden. Omstreeks 950 kwam ook het oude dorp bij de Zandberg weer tot ontwikkeling. Langsheen de as gevormd door de Hoogpoort groeiden de twee kernen geleidelijk naar elkaar toe. De beide uit hun as verrezen benedictijnerabdijen tenslotte maakten het plaatje compleet. Voor het jaar 1000 kwamen deze opnieuw in het bezit van hun kerkelijke gebieden en landbouwdomeinen. De legende van de Graalridders is onverbrekkelijk verbonden met Glastonbury in het Engelse graafschap Somerset. Maar ook Gent heeft hierin een rol gespeeld. Abt Dunstan van Glastonbury was omstreeks het jaar 950 naar Vlaanderen gevlucht en hij genoot in de Gentse Sint-Pietersabdij de politieke bescherming van graaf Arnulf I. Hij liet daar enige handschriften achter. Terug in zijn eigen abdij, voerde hij er de benedictijnse regel in die hij in Gent had leren kennen. Twee eeuwen later stelde de toenmalige graaf van Vlaanderen, Filips van de Elzas, tijdens een verblijf te Gent een geheimzinnig handschrift ter hand aan zijn gevierde hofdichter Chrétien de Troyes. Deze putte daaruit voor zijn *Perceval ou le conte del Graal*, die koning Arthur en zijn Ridders van de Ronde Tafel voorgoed beroemd zou maken.

Men neemt aan dat het bewuste mysterieuze boek door abt Dunstan destijds achtergelaten was in de Gentse Sint-Pietersabdij.

In het gebied tussen Leie en Schelde, in de schaduw van de grafelijke burcht en omzoomd door de grote abdijen, begon de snelle groei van het nieuwe Gent. Op vele duizenden plattelandslui oefende de stad een magische aantrekkingskracht uit. Voor hun godsdienstbeleving diende men spoedig bijkomende bidplaatsen op te richten. Het waren de eerste echte stadskerken. In het jaar 942 kwam de bisschop van Doornik de Sint-Janskerk (nu Sint-Baafskathedraal) inwijden. Voor het jaar 1100 bouwde men ook reeds de voorlopers van de huidige Sint-Jacobs-, Sint-Niklaas- en Sint-Michielskerk.

Het samenhorighheidsgevoel van een talrijke groep dicht bij mekaar wonende mensen leidde al vlug tot enig politiek bewustzijn. 'Stadslucht maakt vrij', zo was de leus waarmee ze zich wensten te onderscheiden van het omringende platteland. Daar immers zou de onvrijheid in volledige afhankelijkheid van hoge heren nog vele eeuwen standhouden. Omstreeks 1100 wisten de stadsbewoners van de graaf te bekomen dat hun gebied onder de rechtsmacht van een afzonderlijk bestuur, namelijk een eigen schepenbank werd geplaatst. De echte stad, in de ware betekenis van het woord, was geboren.

Het prille stadsbestuur liet zijn rechtsgebied afbakenen door de natuurlijke watergordel van de Schelde en de meanderende Leie af te sluiten met kunstmatig gegraven grachten. Zo ontstonden de Ketelvest en de Houtlei, misschien ook wel de Kraanlei en de Ottogracht. De 'stadskuip', het gebied daar middenin, werd deels omwald, deels ommuurd. Vier solide poorten maakten de controle mogelijk op alle binnenkomend en buitengaand verkeer van personen en koopwaren. De schepenen waren er weldra tevens op uit om de hand te leggen op de buitengebieden aan de rand van de stad. Kort na 1300 bereikte de stadsomwalling al een omtrek van bijna twaalf en driekwart kilometer, en omsloot ze een oppervlakte van 644 hectare.

www.gent.be

PRESENTS

www.eglence.be

Görüşmek üzere arkadaşlar

YUSUF DOGAN

6.3 « Solidarity is necessary »

**Join Ette Ibibio on
WORLD AIDS DAY**

**“Solidarity
is necessary”**

**Parade
Saturday
30-11-2002**

Start: Fnac (Veldstraat) 14.00 h
End: Stadhuis: **“RAMAWIZI”**
Traditional Dance from Uganda

NOEL VAN CLEVEN foto publiek geeft bijdrage